

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Illvstre Martyrvm B. Polycarpi Smyrnensis Episcopi: ex eo quod Eusebius, Pamphilus, Lib. 4. c. 14. histo. Ecclesiast. scriptum reliquit. Occubuit autem glorioso certamine, anno Redemptoris nostri ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

rom. Scatimq; homo, qui penè desperatus aduenerat, in columis surrexit, & gratias agens Deo in sanctis eius Cōfessoribus, lētus ad propria repedauit.

ILLVSTRE MARTYRIVM B. POLYCARPI SMYRNIENSIS EPISCOPI: ex eo quod Eusebius, Pamphili, Lib. 4. c. 14. hysto. Ecclesiast. scriptum reliquit.

Vide Cæf. Baron. Ann. Tom. 2.

Occubuit autem glorioso certamine, anno Redemptionis nostri 169. Marci Aurelij & Lucij Veri Imp. 7. Aniceti verd Pontif. Rom. 3.

BEATVS Polycarpus sacrosanctæ fidei mysterijs ab ipsis Apostolis imbutus, & ad Smyrnenis ecclesiæ episcopatum destinatus, dignum institutione Apostolica & doctrina cursum peregit. Dum Anicetus Romanæ ecclesiæ gubernacula moderaretur, Romam ipse aduenit: ortam de celebrando Paschatis die controuersiam sopi-

Polycarpus venit Romã

turus. Nec fuit inanis labor, vt potè qui Romæ nõ solũ exẽplo virtutum & eximia vitæ sanctimonia cunctis præluxerit, sed hæreticorum plurimos ad veram orthodoxamq; fidem reduxerit. Testabatur, id quod res erat, se purissimam veræ fidei documenta ab ipsis hausisse Apostolis, hortabaturq; errantes mortaliũ greges, vt pestiferas sectas, animarũ pestes omni studio & cautela deuitarēt. Hinc & ipse hæresiarchas oēs cane peius & angue deuitans, Marchioni ad se quãdoq; veniẽti, dicẽtiq; rogãtiq; Nolce nos amabo, respõdit: Noui eqdẽ primogeni- tũ Satane. Hauserat hoc dubio procul vir diuinus ab Apostolis, qui hominem hæreticum & Catholicæ fidei quemlibet adulterũ, omni studio vitandum censuerunt. Sic planè dilectus domini, cũ B. p. ad balnea se cõferret & Cerinthũ intus conspiceret, tactus quasi ab angue, solo cõspectu pedẽ retraxit

Hæretici sãmo studio deuitandi.

Tit. 3.

Ioannes Apostolus quã vitari C. xinthum.

retraxit

retraxit, hortatusque est alios, ut inde se occu-
protriperent, ne balneum in quo veritatis adoe-
sarius agebat, subita ruina omnes opprimeret. Pa-
ri cautione Gentium Doctor, perfidos ecclesia
lios devitandos docet; nam everso salutis funda-
mento, obdurata mente in pestem perniciosam
properant sempiternam. Unde strenue semper di-
uinus Polycarpus tum dictis, tum scriptis pestife-
ras opiniones infectatus est: purissimumque do-
ctrina Apostolica laticem in populum effudit.
Inter alia preclara illius ad Philipenses est epi-
stola, sincera fidei radians lumine, quam etiam
constanti sanguinis sui effusione consignare non
dubitavit.

Tito 3.

Nam cum Asia maximis persecutionum pro-
cellis turbaretur, ille fidei ac veritatis columna a-
nimo non solum stetit, sed nutantes egregie con-
firmavit. Raptabantur enim certatim ad horren-
da valde supplicia fideles, qui tam celsis & ere-
ctis animis fidei certamen sustinebant, ut in maxi-
mam sui admirationem & stuporem gentiles ad-
ducerent. Nam qui tam iniquo & crudeli specta-
culo intererant, cum cernerent alios flagris ad in-
timas usque venas & arterias dilaceratos, sive
iam viscera, aliaque occultiora membra intimis
corporis recessibus abdita, oculis subijcerentur;
alios buccinorum testis e mari deportatis, & la-
pillis quibusdam praecutis substratis afflicto, &
per quodque suppliciorum genus raptatos, bellij
denique immanibus ad dilaniandum traditos, cu-
inquam hac invicta animi virtute, eos superata
cernerent, incredibili prope admiratione obstu-
pescebant. Inter quos Germanicum quendam exi-
mia & singulari constantia, facile primas tulisse
memorat. Nam cum proconsul etatem illi suam
propo-

Eximia mar-
tyrii constan-
tia in Asia.

Varia suppli-
ciorum ge-
nera.

Germanici
martyris ma-
xima constantia.

proponeret, & blandiēs flagitaret, ut in ætatis flore sui ipsius misericordiam caperet, ille abiecta cunctatione feram parato animo ad se attraxisse, & propē vi in corporis sui laniatum impulsisse fertur, quō celerius iniusta & impia huius vitæ vinculis solneretur. Verūm quanquam vniuersa multitudo cum diuini huius martyris, tum reliquorum omnium athletarum virtutem vehementer suspiciebat, tamen phanatico quodam spiritu cōclamabatur. Tolle impios, quærat Polycarpus. Cumque in conquirendis vndique Christianis turba perseveraret, Phryges quidam, nomine Quintus, qui nuper è Phrygia aduentauerat, visa ferarum immanitate, & terribili, martyrum cruciatu molli & fracto animo prodita salute manus præ ignauia dedit. Certè non ille prudenti prouidoque animo, sed temerè & seipentino quasi verito incitatus cum alijs ad tribunal iudicis ascendere, qui deprehensus prima fronte & euidens omnibus exemplum proposuit, ne inconfidate & imprudenter huiusmodi rebus se aliquando obijcerent.

Phryges quidam Quintus nomine timore cruciatu defecit à Christi fide.

Virtus & Cōstantia Polycarpi.

Viso Polycarpi.

Ceterum Polycarpus qui maximam omnibus admirationem sui excitabat, auditis hisce martyrum certaminibus pacato & tranquillo animo per omnia sui similis perficit. Et quamuis immota animi sententia iniquam ciuitatē deserere decreuisset, victus tamē familiarium precibus ad villam non longè ab vrbe distantem concessit: vbi consuetis precibus die nocteque tranquillam à domino pacem ecclesijs flagitabat. Et quidem triduo antè, quam præhenderetur, inter ardentissimas preces somno oppressus, vidit secundum quem certum cervicalis flammis accensum derepentè consumi conficique. Qua quidem visione è somno excitatus

466 ILLVST. MART. B. POLYCARPI
citarus, futurorum haud ignarus suis praedixit ne-
cessarijs, se flammaram incendijs corpori cir-
cumiectis, vitam pro Christo profundere opor-
tere.

Martyrium
praedicit.

Proditur.

Benignitas
eius in Li-
stros.

Igitur cum daemouum satellites nullis non infida
ad necem eum inquirerent ille, quamquam martyrij
audus, rursus tamen fratrum cessit amoraliam-
que sese in villam transtulit. Quod ut furibunda
mente indagabundi perueniunt, duos loci istius
pueros comprehenderunt, e quorum altero im-
mani crudelitate sanctissimi viri proditorem ex-
torserunt. Nec mora. Impetu in hospitium facto
intellegerunt eum in superiori conclavi asse-
dere. Ille vero cognito eorum aduentu: patentem non
modo fugam non arripuit, sed ultra per gradus
eis obuiam processit, tam placido vultu atque se-
reno, ut impietatis ministri stupore defixi, sibi mu-
tuo dicerent, Tantane festinatio in hoc se-
prehendendo suscipienda erat? Grandaeua enim
aetas, venerandis undique canis aspersa, ipso con-
spectu eorum petulantiam comprimebat, & ser-
monis praecipue grauitas commouebat. Caeterum
hilariter animo mensam ipsis actutum apponi, ac
large omnia suppeditari iussit, hoc interim tem-
poris spatio ardentissimis precibus Domino cer-
tamen suum commendans. Facto precandi sine, & re-
ductis ad memoriam omnibus quae cumque sibi in vita
quandoque corrigissent, siue magna illa, siue exigua,
siue gloriosa, siue ingloria, & tota denique ecclesia
per orbem precibus. Deo commendata, ad satellites
redijt tanta tamque eximia cumulatam gratiam, ut pluri-
mi tali virtute senem ad mortem rapi vehementer con-
dolescerent. Porro instante iam abeundi hora satellites
eum asinum impositum, urbem versus die festo magni sab-
bathi deduxerunt. Prodiert obuiam illi Herodes
qui

qui prefectus pacis dicebatur, & parēs illius Nicetes; qui ut illum, in rhedam ad se, transtulerunt, propter eum assidentes persuadere conati sunt ut sacrificaret. Illo verò nullum primò responsum dante, acrius insistere. Instantibus autem Polycarpus impia eorum consilia se admissurum negavit. Tunc verò; oneratum prius contumelijs sanctū è curru precipitauerunt, tanta vehementia ut tibiam post se lacerā læsamq; traheret. At ille tantillæ injuriæ negligens, ductatus deinde à satellitibus ala crianimo ad stadium profectus est. Ingressi stadium vox cœlitus delata fertur; fortis esto Polycarpe & excelso animo rem gere. Et quidem audita à multis vox, sed visus nemo. Inter hæc, illo ad iudicem deducto, ut innouit Polycarpum esse comprehensum, ingens tumultus excitatus est. Procinus adfuit Proconsul qui sciscitatus est. Tunc es Polycarpus. Polycarpus se eundem esse fatebatur.

Præcipitatus
inhumaniter
de curru

Cōfirmatur
voce cœlitus
delapsa.

Tum suadere Proconsul, ut Christum negaret, sic locutus; Reuerere ætatem tuam; & alia his similia, quæ ab eiusmodi viris dici solent. Iura per Cæsaris fortunam, Respice, dicit: Tolle impios.

sisitur
bunali.

Polycarpus graui & constanti vultu in vniuersam multitudinem, quæ erat in stadio, intuens, & manum versus eos intendens, cum gemitu oculis in cœlum sublati, dixit. Tolle impios. Præsidi cum amplius instaret, diceretque. Jurato, conuictijs Christum afficito; & te dimittam: respondit Polycarpus, Octoginta sex annos illi iam inseruiui, & nullo me hætenus affecit incommodo, quomodo igitur regem meum, qui me ad hoc vitæ tempus seruauit incolumem, contumeliosis verbera possum afficere? Proconsule denuo urgente ac di-

Præclarum
responsum.

468 ILLAST. MVRT. B. POLYCARPI
ac dicente, iura per Cæsaris fortunam. Polycarpus, si, inquit, ad inanem ostentationem requirit, ut per Cæsaris fortunam iurem (sic enim vocas) me qui sim ignorare præ te fers, sic, ut liberè & ingenuè loquar, accipito; Christianus sum. Quod si placet Christiani, professionem cognoscere, da mihi diem, & audies. Tum pro cōsul, istud, inquit, persuade populo. Tibi equidem, inquit, Polycarpus, rationem & sententiam meam (magistratus & potestatibus à Deo constitutis, eum honorem, qui nostrorum animorum saluti, nostræque religioni nihil afferat detrimenti, pro dignitate tribuere docemur) impertire non grauabor: sed illos non satis dignos existimo, quibus de fide nostra per responsum satisfaciam. Et pro cōsul, Bestias, inquit, habeo in promptu, istis te obijciam laniandum, nisi te maturè pœnituerit. Accerte, inquit, nam nobis rata ac decreta stat sententia, & multum ab eo absumus, ut aliquando animo mutato nos meliorum pœniteat, quo deteriora sequamur. A saeuicia & crudelitate ad æquitatem & modestiam traduci, est sanè pulchra mutatio.

Ad quem rursus pro cōsul: Te, inquit, ardentibus flammarum incendijs domitum & mansuetum reddam, si bestiarum laniatus contempnas, & non respicias ocyus. Tum Polycarpus, Ignem, inquit, mihi minitaris, qui ad tempus exardescit quidem, sed paulò post penitus extinguitur. Verum ignem illum futuri iudicij; ad perpetuum impiorum supplicium, & cruciatum reseruatam, omnino ignoras. Sed quid cunctaris? profer bestias, aut aliud quod lubet. Ista & alia complura locutus, tanto vultus decore & gratia imbutus est, tantæque animi fidentia & alacritate expletus, ut hiis quæ essent ei tam minaciter obiecta, non modo,

Mira vultus
gratia inter
minas.

non conturbatus succumberet, sed contra ipsum proconsulem, admirabili sua constantia & gravitate prorsus obstupesceret. Proconsul præconem nihilominus misit, qui in medio stadio istud ter prædicaret: Polycarpus professus est se Christianum esse. Quæ vox cum esset à præcone emissâ universa tum gentium, tum Iudæorum multitudo, qui Smyrnâ incolebant, animi impetû & bile effrenata exardescens, alta voce clamare; iste est Afix doctor, iste Christianorum pater, iste notrorum Deorum Æuersor, iste denique est, qui a deo multos perdocuit, ut neque dijs sacrificent, neque eos adorent. Quæ cum essent locuti, vociferari & rogare Philippum munerarium, ut leonem, qui Polycarpum discerperet, emitteret. Hic verò respondere, non esse ei integrum, quoniam iam ferarum certamina confecta erant. Tunc illis visum est, vno consensu clamando instare, ut Polycarpus vivus in rogam conijceretur, ita enim factum oportuerat, ut visio quæ de cervicali ei apparuerat, compleretur. Frequens itaque hominum turba, & ex officinis & ex balneis ligna fermentaq; acturû coaceruabat; & Iudæi quidem ad hoc facinus (sic enim illorum mos in eiusmodi negotio erat) operam propensiore animo conferebant.

Clamor gentium & Iudæorum contra Polycarpum.

Verum ubi rogus extractus & paratus erat, Polycarpus soluto cingulo & omnibus vestibus exutis, calceos etiam sibi extrahere cœpit: quod quidem antea non aliquando facere consueverat, propterea quod singuli fideles magno studio inter se contendebant, quis primûm ei in eo munere inserviens, corpus illius posset contrectare. Nam in toto ætatis curriculo, etiam ante caniscentiam, propter vitam honestè actam, probeque

Honestissima Polycarpi vita.

Gg

mora

470 ILLVST. MART. B. POLYCARPI
moratā, magnopere colebatur. Paulò post igitur
inſtrumenta, quibus in rogo firmè teneretur, appa-
rata corpori illius circūijciuntur. Et cū illum cla-
uis vellent affigere, dixit: Sinite me hoc modo.
Nam qui mihi patientiam ad ignis flammās ſuſti-
nendas pro ſua clementia largitur, largietur etiā,
vt ſine commiſſuris clauorum, quibus me affigere
ſtauitis, conſtans abſq; vlla corporis commocio-
ne rogo adhæreſcam. Idcirco eum non clauis, ſed
vinculis ſolūm colligârunt. Qui manibus à
tergo circumplacatis conſtrictisq; tanquam a-
ries inſignis, ex immenſo grege delectus, vholo-
cauſtum gratum acceptumq; fieret Deo omni-
potenti, ſic locutus eſt: Pater dilecti & benedicti filij
tui Ieſu Chriſti, per quem tui cognitionem acce-
pimus: Deus Angelorum & Potēſtatum, Deus
totius creaturæ & iuſtorum, cuiusque generis, qui
viiunt in conſpectu tuo, gratias tibi ago, quod me
huius diei & horæ, celebritate donasti, in qua cum
in martyrū numero, tum in calice paſſionis Chri-
ſti tui, tormentorum particeps ſiam, in reſurrectio-
nem vitæ æternæ, tam animæ quam corporis, per
immortalem Spiritus ſancti virtutem, inter quos
queſo martyres hodie in conſpectu tuo pro hoſtia
pingui & accepta admittar, ſicut præparati,
præſignificasti, & iam tandem compleuiſti,
qui verus Deus eſt, & omnis mendacij expertus.
Ac propterea præ cæteris omnibus te laudo, te be-
nedico, te glorifico, per Ieſum Chriſtum dilectum
filium tuum, Pontificem æternum, ſper quem tibi
cum eo in ſpiritu ſancto gloria nunc & in futura
ſecula ſeculorum. Amen.

Hac voce, Amen emiſſa & orandi ſine ſacto,
carnifices, quibus ignis extruendi cura impone-
batur, rogam incenderunt. Quib; ardentem
ſiam.

Oratio S.
Polycarpi

flammas effuderat, miraculum ingens illis, quibus idem videre à Deo concessum fuit, qui quæ gerebantur, cæteris fidelibus verè in posterum narranda, erant reseruari viri, visum est. Ignis enim fornicis speciem gerens, tanquam velum nauigij ventorum flatibus turgescens, corpus maritimo vndique obuallabat. Ille in medio constitit, non tanquam caro exusta, sed tanquam aurum & argentum, in camino ignis ardore probatū. Quin etiam tantum & tam fragrantem odorem inde hauriebamus, ut idem, velut ex thure odorifero; aut alio quouis precioso aromate, efflatus videretur. Ad extremum igitur, cum nefarii & impij homines eius corpus ab igne minimè posse consumi viderent, carnifici mandata dederunt, ut propius ad rögum progressus, illum ense stricto confoderet. Quæ re confecta, tanta cruoris copia effluxit, ut ignem prorsus exstingueret, & vniuersa multitudo quæretet secum magna cum admiratione, utrū tantum esset discriminis inter infideles & electos, ex quorū numero iste Polycarpus vnus erat, vir nostris temporibus omnium facilè præstantissimus, Catholicæ Smyrnenfis ecclesiæ Episcopus, doctor Apostolicus & propheta pius. Nam quodcumq; verbum ex eius ore exibat, idem vel ià expletum erat, vel postea pro certo explendum. Inuidus, odiosus, & iustorum hominum generi semper infestus diabolus, cum martyrij eius amplitudinem, cuique incorruptam & integrā vsque à temeris vnguiculis viuendi rationē immortalitatis corona remuneratā, eūq; ipsum propterea stabili & certo præmio vitæ æternæ donatū cerneret, omni cura & cogitatione eo incubuit, ne corpus eius à nobis inde auferretur, idq; ad eū cū permulti è nostris per magna cupiditate ducerentur & huius rei effi-

Insigne miraculum.

Non leditur ab igne

Ense confoditur.

Nota quam cupiant.

Hg 2.

rei effi-

Christiani
eius habere
reliquias.

472

VITA S. PAVLAE

rei efficiendæ, & sanctæ illibatæque carnis per-
fruendæ.

Cadaver e-
ius igne con-
sumitur,

Ossa eius re-
uerenter re-
ponuntur.

Nam certi homines Nicete, patrem Herodis,
Dalce fratrem, submonebant, vt Præsidentem exora-
ret, ne corpus eius cuiquam daret, ne Christiani
dicebant, crucifixo illo derelicto, hunc venerari
incipiant. Atque hæc Iudæis submonebantibus obni-
xeque instantibus, aggressi sunt. Iudæi autem nos,
quibus in animo erat illum ex igne eximere, ac-
curatè obseruabant. Centurio autem cum videret
Iudæos instare contentius, corpus martyris in
medio poni, & vt gentium mos fert, igni combu-
ri iubet. Sic nos postea ossa eius potiora, lapillis
preciosis auroque puriora, ex cineribus selecta eo
loco reposuimus, qui illis erat decorus consenta-
neusque. Ista de beato Polycarpo, qui Smyrnæ
martyrium obiit, cum alijs duodecim ex Phila-
delphia profectis, qui idem genus mortis luben-
tes pertulerunt, literis mandata sunt. Qui solus
præ cæteris multo maxima nominis celebritate
apud omnes floruit, vsque adeo vt ipsi gentibus
vbique locorum frequens in ore & sermone
versetur. Talem quidem exitum res ab admi-
rabili & apostolico Polycarpo gestæ, tandem con-
secutæ sunt.

Vide Caf.
Baron Ann.
Tom 5. &
not in mat-
tyr. Rom.

VITA S. PAVLAE NOBILISSIMAE
Romane Viduæ, ex ea quam B. Hieronymus ad filiam
eius Eustochium epist. 27. præclarè conscripsit. Obijt
autem Anno à partu virgineo 404. Innocentijs
Rom. Pontif. 3. Aetatis verò suæ circa 57.
Arcad. & Honor. Imperato-
rum 10.

16. Ianuar.

SANCTA ac venerabilis Paula nobilis gene-
re, sed multo nobilior sanctitate, potè quon-
dam di-